

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/17/2014
Identifikačné číslo spisu:	6213203354
Dátum vydania rozhodnutia:	17.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6213203354.1

UZNESENIE

Najvyšší súd slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa Lawyer Partners a.s., IČO: 35944471, so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 37, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Chabadová, s.r.o., IČO: 36866733, so sídlom v Bratislave, Pri starej prachárni č. 13, proti odporcovi Y. V., bývajúcemu vo P., o zaplatenie 15,93 €, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp.zn. 3 Ro 270/2013, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. septembra 2013 sp.zn. 13 Co 448/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Veľký Krtíš uznesením z 22. mája 2013 č.k. 3 Ro 270/2013-7 zastavil konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za návrh na začatie konania [§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“)] po zistení, že výzvu na zaplatenie súdneho poplatku prevzal navrhovateľ 11. apríla 2013 a súdny poplatok 16,50 € v určenej lehote 10 dní od doručenia výzvy nezaplatil napriek poučeniu o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku.

Proti uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Podľa názoru navrhovateľa mu postupom prvostupňového súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Namietol, že v tejto veci podal návrh na začatie konania už v roku 2006 v elektronickej podobe a podpísal zaručeným elektronickým podpisom. Okresný súd ale odmietol takto urobené podanie prijať a DVD nosiče vrátil navrhovateľovi späť. Uviedol, že v obdobných, resp. skutkovo totožných konaniach Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) napr. v náleze sp.zn. II. ÚS 148/08 (ďalej len „nález“) konštatoval, že týmto postupom prvostupňového súdu bolo porušené základné právo navrhovateľa na

súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ústavný súd zároveň prvostupňovému súdu prikázal konať vo veci predmetného podania navrhovateľa, lebo návrh na začatie konania bol urobený v zákonom ustanovenej forme. Dodal, že právne účinky tohto podania zostali zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania; na tomto zásadnom závere nemôže nič zmeniť prípadná okolnosť, že z technických príčin nemôže súd podanie navrhovateľa zaevidovať spätne ku dňu jeho doručenia. Navrhovateľ v odvolaní uviedol ďalej to, že súdu prvého stupňa opätovne doručil podania, o ktorých ústavný súd rozhodol nálezom. Navrhovateľ mal za to, že účinky podania zostali zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania, t.j. 31. marca 2006. Poukázal na to, že v zmysle ustanovenia § 8 zákona č. 71/1992 Zb. je poplatok za podanie návrhu splatný vznikom poplatkovej povinnosti, ktorá podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. vzniká podaním návrhu; podľa § 13 zákona č. 71/1992 Zb. poplatok alebo doplatok poplatku nemožno vyrubiť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom sa stal splatným. S prihliadnutím na tieto okolnosti odvolateľ namietol, že súd prvého stupňa mu odňal možnosť konať pred súdom, lebo zastavil konanie, i keď neboli dané procesné predpoklady pre tento postup - podľa § 13 zákona č. 71/1992 Zb. už súdny poplatok nebolo možné vyrubiť. Tento poplatok bol totiž splatný v roku 2006 a lehota na jeho vyrubenie uplynula 31. decembra 2009.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením z 11. septembra 2013 sp.zn. 13 Co 448/2013 napadnuté uznesenie potvrdil (§ 219 ods.1 O.s.p.). Uviedol, že aby bolo možné vychádzať z toho, že konanie začalo už v roku 2006, bol navrhovateľ povinný preukázať, že návrh z čl. 1 a 2 spisu je totožný s návrhom doručeným súdu v roku 2006. Navrhovateľ ale totožnosť týchto návrhov nepreukázal, preto ho súd prvého stupňa správne vyzval na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 16,50 € (položka č. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb.) a poučil, že ak poplatok nezaplatí v súdom určenej lehote, súd konanie zastaví (§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.). Vzhľadom na to, že navrhovateľ ani po tom poplatok nezaplatil, súd prvého stupňa konanie správne zastavil.

Proti uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ dovolanie s tým, že mu v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). V podstate sa pridržiaval dôvodov, ktoré uviedol už v odvolaní a za základ dovolania považoval to, že podanie, ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené 11. marca 2013, nie je žiadnym novým návrhom na začatie konania, ale ide len o písomné vyhotovenie toho podania urobeného v elektronickej podobe na DVD nosiči v roku 2006, ktoré nález prikázal rešpektovať a priznať mu právne účinky návrhu na začatie konania. V danom prípade bolo teda potrebné vychádzať z toho, že návrh na začatie konania bol podaný už v roku 2006, preto v roku 2013 už nebol povinný zaplatiť súdny poplatok za tento návrh. Ak súd napriek tomu konanie zastavil, odňal navrhovateľovi možnosť pred súdom konať. Vzhľadom na to odvolateľ žiadal zrušiť napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas navrhovateľ zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 1 Cdo 380/2013, 1 Cdo 385/2013, 1 Cdo 298/2013, 1 Cdo 363/2013, 1 Cdo 339/2013, 1 Cdo 341/2013, 1 Cdo 56/2014, 2 Cdo 333/2013, 2 Cdo 20/2014, 3 Cdo 456/2013, 3 Cdo 461/2013, 4 Cdo 20/2014, 5 Cdo 335/2013, 5 Cdo 20/2014, 5 Cdo 437/2013, 6 Cdo 5/2014, 6 Cdo 455/2013, 6 Cdo 334/2013, 7 Cdo 223/2013, 7 Cdo 256/2013, 8 Cdo 98/2014.. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie navrhovateľa podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho

odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.